

ALBATROS

List učenika Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik

BROJ 9 Školska godina 2012./2013.

Sadržaj

Novo životno poglavlje.....	3
U posjeti dječjem domu „Maslina“.....	4
Kraljica mora.....	6
Mini intervju - prof. Jerko Strgar.....	9
O ekskurziji u slici.....	10
Što misle naši učenici o zdravstvenom odgoju.....	12
Maturalna zabava.....	14
Volonter to možeš biti i ti.....	16
Rafting na Cetini - 2.R.....	17
Izlet u Split i posjet hidroelektrani Peruća.....	18
Posjet knjižnicama i Pomorskom muzeju.....	21
Intervju s profesoricom Marijom Selmani.....	22
Školski sport.....	24
Sportske nade- Maro Violić.....	25
400. godina rođenja S. Grdića.....	27

Albatros – list Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik

Izdavač: Pomorsko-tehnička škola
Dubrovnik

Za izdavača: dipl. ing. Tomislav Vitković

Odgovorne urednice:

Ivana Jadrov, prof.

Romina Tomaš, prof. i dipl. bibliotekar

Lektor i korektor: Ivana Jadrov, prof.

ISSN-1333-6878

Tisk:

Novinari:

Matey Koncul, 1.Na

Kristina Barišić, 3.E

Marta Ostojić, 1.Na

Patricia Maria Tomić, 4.N

Mato Buconić, 4.N

Toni Rozić, 2.Bs

Ivan Krmek, 2.N

Ivan Knego, 3.N

Novo životno poglavlje

Evo me na početku novog životnog poglavlja - srednja škola. Dolazim u novu okolinu i prihvaćam nove životne navike.

Nova škola , novi prijatelji, a s njima i nova iskušenja čekaju me na ovom novom životnom putu.

Na samom početku na meni se vidjela nervosa popraćena blagim strahom.
Međutim , nakon prvog tjedna sve se promjenilo...

Novo društvo mi se jako svidjelo i zaista uživam u ovome razredu. Nijedan dan ne prođe bez šale i zezanja, a ponekad nastojimo i učiti. Profesori su relativno blagi i korektni, a predmeti i nisu teški. Razrednik , kapetan Levi, je super i nemamo problema.

Škola , novo društvo i okolina su odlični. Zaista mi se sviđa ovdje i nadam se da će dogurati do četvrtog razreda.

Matey Koncul, 1.Na

Kud plovi ovaj brod što ljude
odnosi
I da li iko zna što more sprema
Kud vodi ovaj put kojim smo
krenuli
Od svega samo znam povratka
nema

Kud plovi ovaj brod što srce
odnosi
Taj put je tako dug, a luka
nema

Na moru ljubavi i na pučini sna
U plavom beskraju uvijek ostat
ću ja.

ARSEN DEDIĆ

Humanost na djelu u našoj školi

U POSJETI DJEČJEM DOMU "MASLINA"

Kao Škola nastojimo svake godine pokrenuti neku humanitarnu akciju. Tako sam na početku ove školske godine dobila ponudu školske knjižničarke da glumim u igrokazu „Božićni zvončić traži sreću“. Ovaj smo igrokaz pripremali kako bismo uoči Božića razveselili djecu u dječjem domu „Maslina“. Podijelili smo se po ulogama. Kristina (3.E) je glumila Zvončića, Patricija (4.N) mačku, Ivan (3.N) psa, Petar (2.Bs) pjetla, Nikola (3.N) Djeda Božićnjaka i ja Sreću. Na probe smo dolazili u školsku knjižnicu i svakoga tjedna bili sve bolji. Smislili smo koreografiju i maštovite kostime.

Nakon dugog i napornog vježbanja, dočekali smo i taj dan. Okupili smo se u knjižnici te se uputili u dom „Maslina“ u pratnji naših profesorica Silvije Pešek, Milice Mateljan i knjižničarke Romine Tomaš. Kako nas je bilo dosta, vozio nas je i profesor Krešimir Cvjetanović.

Za poklon smo ponijeli kišobrane koji su kupljeni novcem koji su donirali naši učenici. Također smo im donijeli i kutiju sa šezdesetak čokolada koje su za djecu doma prikupili naši profesori i djelatnici Škole.

U „Maslini“ su nas lijepo dočekali. Prije nastupa počastili su nas kolačima i sokovima, a mi smo njima uručili poklone. Bili su jako zadovoljni jer su baš trebali nove kišobrane koji će im odlično poslužiti u ovo zimsko, kišovito doba.

Nakon čašćenja uputili su nas u jednu prostoriju gdje smo obukli naše prigodne kostime i predstava je mogla započeti. Djeca i djelatnici bili su udobno smješteni u naslonjačima njihovog dnevnog boravka nestrupljivo čekajući predstavu. Za

vrijeme igrokaza djeca su nas gledala sa sjajem u očima. Igrokaz smo završili plesom na poznatu pjesmu „Zvončići“ te dobili veliki pljesak.

Slijedilo je zajedničko fotografiranje, a nakon toga smo se pozdravili uz želje da se opet vidimo nekom drugom prigodom. Ovo je bilo jedno lijepo iskustvo i

nadamo se da ćemo to ponoviti. Ovom prilikom zahvaljujem svim sudionicima, kao i našim učenicima, profesorima, ostalim djelatnicima i ravnatelju jer smo zajedno ovo uspjeli realizirati!

Znaš li što će ja postati
kada odrastem,
za tvoju ljepotu, svijete ?

Ja kada odrastem
jako veliki,
ja će postati dijete.

Najljepše je kad odrasteš,
a ostaneš dječji stvor,
pa svi misle da si velik
zato što si profesor.

Što si doktor od imena,
stručnjak za rakete -
a ne znaju da si velik
zato što si profesor.

Možeš biti pilot, rudar...
slavni pisac knjiga -
djetu je svaki pos'o
lagan kao igra.

Ma nosio ja u glavi
i sve fakultete,
kad odrastem jako velik,
ja će ostati dijete. (Iz dječje igre "Veseli sat")

Marta Ostojić, 1. Na

I u ovome broju – nove zanimljivosti sa školskoga broda...

Kraljica mora

Tjedan dana nakon ekskurzije
dobili smo obavijest da se
moramo slikati za matrikulu te
donijeti novac za brevete. Nakon tjedan ili dva, uspjeli smo sve skupiti i predati .

Jedan je dan ravnatelj "uletio" u razred i rekao :

„...idući ponедjeljak svi dođite u školu sa spremnim stvarima i tada ću pročitati tko ide, a tko ne. Oni koji ne idu ostaju sa stvarima u školi...“ . I tu je nastala drama. Došao je i taj famozni ponедjeljak. „Strojari“ su uletjeli u naš razred, a ravnatelj je došetao s popisom i pročitao ga . Bilo nas je dvadesetak prozvanih, što nautičara, što strojara. Pjehe smo krenuli u Grušku luku u nadi da ćemo svi biti ukrcani i što prije poći. No čekali smo relativno dugo, od 09:00 pa sigurno negdje do 12:00 sati, papire iz Atlantske. Nakon toliko čekanja, ispalio je da ne idemo svi! Nas osmero je poslano na obalu i bili smo vidno razočarani, naravno, ne u ravnatelja i školu, već u Upravu Atlantske plovidbe.

I tako je prva grupa pošla... Čuli smo se mobitelima i gledajući slike na kraju, bilo im je super. Pratili su ih odlični profesori: kapetan B.Levi, ing. J. Strgar i profesor Krešo. Imali su čak i protupožarnu vježbu. Zadnjeg dana svi su pošli na izlet, kupali se i ribali.

Idući ponедjeljak išli smo mi, ostatak "odabranih", kao druga grupa. S nama su išli kapetan V.Pitarević, ing. Koštros i profesor Krešo. Imali smo i tri "pridošlice"; dva učenika s Korčule i njihova profesora strojarstva. Mene kao žensko su „spedili“ u kuhinju, no ne brinite, i oni su gulili patate i čistili, više nego ja. Kužina je svima bila omiljeno mjesto na brodu.

Trebali su nas voditi na Korčulu, ali nisu imali dovoljno goriva pa smo sidrili u maloj vali u Trsteniku.

Strojari su uglavnom ribali, a mi, nautičari, bili smo po dvoje u gvardiji pa je nekima tokalo biti budno i do kasno u noć. Neki su spaivali, neki su ludovali, ali bili su dobri koliko je to moguće.

Čekajući svoju gvardiju s kolegom Rakićem, družila sam se sa strojarima. Hitali smo olinje. Imali smo sreće.

Došla sam ranije na most i tamo zatekla kolege Drobca i Čorića. Čoki je pošao leći, a Drobac je ostao i kroz priču s njim, spomenuli smo kako bi bilo fora da padne kiša, da se nešto dogodi.

Gledajući dubinomjer primijetili smo da se nešto događa i s mosta smo počeli zvati jednog od posade, koji je bio u gvardiji . Došao je na most i odmah je pošao buditi *barbu*. Krenula je oluja. Svi koji su bili prisutni pomagali su, od posade do učenika . Osim profesora jer su oni stajali i gledali, kako je barba rekao. Uspjeli smo izbjegći nasukavanje i jedva izaći iz vale .

Dan poslije ribali smo palubu, kao u srednjem vijeku, ali bilo je fora. Nismo znali gdje ćemo se vezati. Dosta su zafrkavali s obale, pa je ing. Koštiro sredio vez u Stonu na čemu mu zahvaljujemo.

Naši Mato i Renato, članovi posade, išli su hitat hobotnice, a ulov je bio pozamašan. Navečer smo pošli do butige. S gustom sjeli na klupe na rivi i družili se s posadom. Profesori su pošli s barbom.

U neka doba nam je dosadilo pa smo pošli u obližnji kafić. Nekolicina nas je ostala s prof. Koštrom. On i Marjan su imali dosta tema za "razgovor".

Kasnije smo ispred broda našli ekipicu s kojom smo ostali sjedati i pričati o svemu što nas čeka kroz 4. razred. Neki su se popeli na brod pa su činili gluposti, krali pudinge, a kad se *kapo* dignuo, jedan puding je napravio "bljuč" s broda u more. Relativno dugo smo se hihotali tome.

I zadnji s obale su pošli na brod. Pokupili smo one koji su spavali po palubama i slično te ih odnijeli na njihova mesta. Kada sam ušla u svoju kabinu, dočekalo me veliko iznenađenje, nažalost ružno jer sam skoro ostala spavati u hodniku. Kolega Đani zaključao vrata iznutra. Srećom, imam divne kolege strojare Igora i Marina koji su mi ponudili da spavam u njihovoj kabini. Svaka čast, momci! Njih dvojica su se stisnuli u jedan krevet.

Iduće jutro bilo je jedno od naaaaajgorih buđenja u životu. Alarm se oglasio, a svi smo morali obući prsluke i izaći na palubu. Neki nisu izašli pa smo morali ponoviti vježbu. Profesori su bili vidno ljuti i razočarani. Nadamo se da će nam jednom oprostiti.

Treći dan, negdje oko 12 sati, došli smo u grad i predali brod trećoj grupi pod vodstvom kap. Pitarevića i prof. Makija.

Koliko sam čula, bili su na Šipanu i Mljetu. Po onome što su nam ispričali učenici te grupe, samo su uživali na brodu, zafrkavali se i ljenčarili pa je po povratku u školi podijeljeno i par ukora. Njih nije bilo lako dići na uzbunu i vježbu. Kažu da je bilo vrhunski, top-topova pa im vjerujem na riječ jer slika nema.

Sve u svemu kao, bilo nam je super.

Bilo je kašnjenja papirologije, spavanja, nespavanja, prespavanja, kiše, vjetra, ribanja i pomaganja kolegama u nevolji. Jedino nam je svima žao što je sve to kratko trajalo i prebrzo prošlo.

Patricia Maria Tomić, 4.N

Ime: Jerko Strgar

Mjesec rođenja: ožujak

Zanimanje: učitelj, nautičar

Omiljeni sport: veslanje

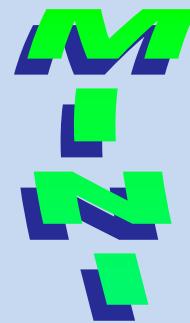
Kućni ljubimac: pas Yoda

Hobi: ispijanje kava

Najdraže jelo: pizza

Najdraže piće: piva

Dobro kuham: Naravno!

Nezaboravno putovanje: prvi put na brodu

Idealan odmor: sam u kući

Omiljeni grad: Split

Najdraža razonoda: more, plaža, ležaljka

Rado čitam: status na facebooku

Ne volim: pretpostavke

Veseli me: roštilj s ekipom

Za mene su najvažnije životne vrijednosti: obitelj i prijateljstvo

Najdraže godišnje doba: ljeto

Omiljena boja: plava

Najdraža uzrečica ili moto: Fear leads to anger, anger leads to hate, hate leads to suffering...

Poruka za naše učenike: May the Force be with you

Budimpešta -
Prag-Beč-
Zagreb

O EKSKURZIJI U SLICI

Na putu prema Budimpešti.

Pogled na Budimpeštu.

S razrednicom u Budimpešti.

U razgledavanju crkve i drugih znamenitosti...

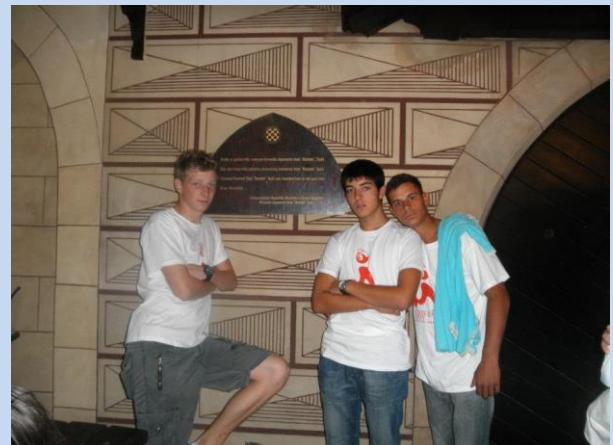

Razgledavanje i u Pragu.

Većinom sa zemlje, a hrabriji i s visine.

Nakon razgledavanja, trebalo se i malo zabaviti...

U disku i ispred pivnice.

Karting u Prateru, pa još malo razgledavanja
Beča...

Fotografije:

Mato Buconić, 4. N

ŠTO MISLE NAŠI UČENICI O ZDRAVSTVENOM ODGOJU

Toni Kola, 4. R

Ja osobno nisam za zdravstveni odgoj jer smatram da učenici u srednjoj školi već znaju o tome. Smatram da je koristan za osnovnu školu.

Toni Rozić, 2.BS

U Ministarstvu su smatrali da će zdravstveni odgoj uvesti bez velike pompe, no upravo je ta odluka još jedna od onih koja je podigla najviše praštine. Najoštije rasprave bile su one na relaciji Ministarstvo - Crkva što se jasno moglo pratiti putem televizijskih programa kao i novina. Crkva je konstantno izlagala sve negativne argumente kurikula i uvođenja tog predmeta u školske učionice, dok je Ministarstvo tvrdilo da se ionako već kroz školovanje učilo o svemu ovome samo je to sad razrađeno po modulima. U svim tim raspravama u drugi planu su pali upravo oni koji će to provoditi u djelu i oni koji će to slušati, naravno profesori i učenici. Njih, kao ni nas učenike nitko nije pitao za mišljenje i naš stav o toj temi. Ostajemo bez prava da se suprotstavimo odgovornima za uvođenje novina, jednostavno počinjemo raditi ono što nam oni nameću. Moje mišljenje je da nam zdravstveni odgoj nije potreban u školi jer sve ono što se do sada učilo u školi bilo je sasvim dovoljno da se shvati ponašanje ljudskog tijela u određenim dobnim granicama. Uvođenje zdravstvenog odgoja gurnulo je u drugi plan malo veće probleme našeg školstva. Primjerice, malu maturu na kraju 8. razreda ili gledanje općeg uspjeha od 5. do 8. razreda prilikom upisivanja u srednju školu. Mislim da učenike više zanimaju te stvari i da bi se o njima trebalo više raspravljati. Problemima u školstvu smatram sve veći broj problematičnih učenika koji redovito ometaju satove i stvaraju probleme profesorima i ravnateljima, ali na tu temu Ministarstvo ne reagira niti daje naznake da bi moglo poduzeti nešto.

Ante Arbanasin, 4.R

Zdravstveni odgoj u srednjim školama je bespotreban jer učenici u toj dobi već sve znaju o tome.

Maro Prce, 4. E

Nije potreban jer bi to trebali naučiti doma.

Nikola Buško, 3.N

Mislim da zdravstveni odgoj nije potreban jer mi sve već znamo.

Vedran Medović, 3.N

Ja mislim da zdravstveni odgoj treba stavit samo u osnovnu školu.

Božo Džamarija, 2.R

U posljednje vrijeme u ovoj državi, našoj dragoj Hrvatskoj, hit je Europska unija. Mnogi mise da je uči u EU, ok. Uvode se mnogobrojni zakoni i promjene u svim djelatnostima. E, tu smo! U sve naše škole uvodi se zdravstveni odgoj. Što je to? Zdravstveni odgoj je predmet koji se uvodi radi poboljšanja „higijenskih“ navika. Da je to sve, naravno da bi se dalo popričati o njegovom uvođenju, ali tu dolazi i drugi dio zdravstvenog odgoja, spolni odgoj! Moje osobno mišljenje je da nema apsolutno nikakve potrebe za tim zdravstvenim odgojem. Ali kakve koristi ima ovo moje nesuglasje? Da, to je retoričko pitanje jer se odgovor zna : „Nikakve!“. To što neki misle da je to dobra stvar ne mora značiti da se mi, učenici slažemo. Nas nitko ništa nije pitao! Nas koji ćemo slušati ta predavanja, bar ja tako mislim, treba prve pitati i tražiti dozvolu.

Josip Brković, 4.R

Zdravstveni odgoj nije potreban u srednjim školama jer u toj dobi učenici znaju gotovo sve, dok je u osnovnoj školi potreban da bi se učenici bolje upoznali sa zdravom prehranom, higijenom...

Gordan Lovrić, 2.R

Mislim da to nije potrebno jer bi učenici o tome trebali naučiti doma. Ne sviđaju mi se neke stvari iz tog odgoja jer govore o nekim stvarima koje nisu normalne kao da jesu.

Ante Mihaljević, 4.R

Zdravstveni odgoj potreban je, ali u svojim granicama. Dobro je znati osnove svega toga. Ne treba pretjerivat. Bit svega je znati osnove.

Marino Čuljak, 4. E

Zdravstveni odgoj je potreban, ali ne u obliku u kojem je trenutno smišljen.

Andrija Žanetić, 4.E

Nije potreban jer govori o nebulozama.

MATURALNA
ZABAVA

VOLONTER TOMOŽEŠ BITI

Krajem veljače 2013. godine, našu školu posjetili su volonteri iz udruge „Drvo mladih Bonsai“. Održali su predavanje o volonterstvu u sklopu projekta „Burza dobrote“, u trajanju od jednog školskog sata. Predavanju su prisustvovali učenici 2.R i 2.E razreda. Cilj ovog projekta je potaknuti mlađe ljudi na volontiranje i pomaganje drugima. Učenici su upoznati s raznim načinima i vrstama volontiranja, ali i s time kako se kod volontiranja lako spoji ugodno s korisnim.

U današnjem svijetu ljudi imaju malo vremena da bi ga „bacali“ na stvari poput volontiranja i često su za pomaganje demotivirani nedostatkom osobne korist, a nerijetko svojim stavovima obeshrabruju i one koji su spremni na pomaganje. Ako se odlučite na pomaganje, vjerojatno ćete čuti komentare poput: „Lijepo je, ali koja korist?“; „Bolje džabe ležati, nego džabe raditi“.

S druge strane, potrebno je razmisliti i o onima koji trebaju pomoći. I mi se možemo naći u situaciji da ćemo je trebati, a tko će nam onda pomoći?

Poznata volonterska uzrečica je: „Mater ti je volonter“. Ona nam zapravo govori kako se naše majke brinu za nas iz čiste ljubavi. Zato volonteri diljem svijeta organiziraju razne akcije kojima privlače druge ljudi koji u prvom redu često nisu ni upoznati s pojmom i osnovama volontiranja. Takva akcija bila je i ova pa su tako naši učenici dobili informaciju

da volontirati znači besplatno služiti. Volonterstvo je zakonom definirano kao dobrovoljan rad nekog pojedinca ili grupe bez traženja ili primitka materijalne koristi. Volonter može postati bilo tko, do petnaeste godine uz pristanak roditelja, a sa šesnaest i više godina samovoljno, bez ičijeg odobrenja. Mladi koji se odluče na volontiranje mogu se javiti u obližnje volonterske centre, volonterski centar u Dubrovniku djeluje od 2010. godine te organizira razne akcije i surađuje s raznim klubovima i organizacijama. Neke od njih su: čišćenje smeća u i oko hotela Vis - akcija „Zelena čistka“. Posebno je aktivna Recikloteka u Mokošici koja na dobrovoljnoj osnovi posreduje u dostavljanju predmeta i namještaja osobama kojima je to potrebno. Osim takve vrste pomaganja, naši volontери sudjeluju i u organizaciji raznih koncerta i priredbi. Osim volonterskih centara, vrijedi spomenuti kako su i HGSS, Crveni križ, Caritas i mnoge druge organizacije također utemeljene na volonterskoj osnovi. Na predavanju nam je prikazano par kratkih filmova i slike koje govore da volontiranje može biti zabavno i korisno.

Vrijedi zaključiti da je predavanje bilo uistinu zabavno i poučno. Naši gosti predavači su nagrađeni pljeskom, a učenici su se ispunili dozom poletnosti i dobre volje za volontiranje. Volontirati možeš i ti, i ne boj se, neće biti dosadno! Ako imaš viška dobre volje i slobodnog vremena, odluči se pomoći barem susjedu ili prijatelju u potrebi.

Ivan Krmek, 2.R

Rafting po Cetini

Polazak na rafting rano ujutro.
Zamislite, nitko ne kasni!

Putem malo lutamo, ali stižemo na
vrijeme!

Napokon na pravom mjestu. I oprema je tu! Krećemo na tri sata dug spust po
Cetini. Neki su počeli kukati nakon pola sata. Ipak, svi su sretno došli do cilja!

U Makarskoj nas je čekao fini ručak.

U dobrom društvu vrijeme brzo prolazi.

IZLET U SPLIT POSJET HIDROELEKTRANI PERUĆA

U ranim jutarnjim satima četrdesetak nas elektrotehničara i računalaca te naše razrednice i prof.Milošević skupilo se na autobusnom kolodvoru . Krenuli smo na dugo očekivani dvodnevni izlet u Split i posjet hidroelektrani Peruća. U 7 sati bili smo još pospani . Udobno smo se smjestili u autobus. Nakon pauze u Neumu gdje smo se nakupovali nama najdražih grickalica i sokova (naravno nitko nije kupio cigare i alkohol :P), nastavili smo put prema Splitu.

splitske rive, dobili smo slobodno vrijeme za ručak ili šetnju. Nakon toga, čekao nas je panoramski autobus koji nas je proveo kroz Split sve od šetališta uz Marjan do najljepšeg nogometnog stadiona u Hrvatskoj - Poljuda . Bio nam je dopušten ulazak u sobe gdje čuvaju trofeje koje je Hajduk do sada osvojio.

S Poljuda, već pomalo umorni, krenuli smo prema Trogiru u hotel Medena gdje smo prenoćili.

Po dolasku u Split, prvo smo posjetili FESB, mjesto gdje ćemo možda i mi jednog dana studirati. Tamo nas je dočekao dekan Sveučilišta koji nam je uz prezentaciju omogućio i obilazak Fakulteta. Vidjeli smo mnogo radionica gdje studenti imaju mogućnost praktičnog učenja te brojne instrumente za mjerjenje svih električnih veličina. Zatim smo pošli u razgledavanje Splita. Došavši do

Ujutro, nakon doručka, krenuli smo u posjet hidroelektrani Peruća. To je pribranska hidroelektrana na rijeci Cetini. Tamo nas je dočekao glavni upravitelj hidroelektrane koji nas je proveo kroz sva postrojenja i ispričao nam njenu povijest od nastanka 1960. godine, netom nakon izgradnje istoimene brane, do miniranja u Domovinskom ratu, pa sve do danas.

Saznali smo da brana ostvaruje akumulaciju vode za rad hidroelektrane tijekom sušnog razdoblja te rješava probleme velikih voda u kišnom razdoblju godine.

Hidroelektrana je par puta renovirana, a pri zadnjem renoviranju išlo se i na pojačavanje njezine jakosti. Nakon renoviranja, snaga se popela na 60MW i to na dva generatora po 30MW. Tijekom razgledavanja nismo smjeli ništa dirati zbog opasnosti od visokog napona.

Dok je u nekim dijelovima hidroelektrane bilo mirno i tiho, kao u sobi u kojoj se kontrolira rad hidroelektrane, u drugima je bilo jako bučno zbog rada različitih strojeva.

Po završetku razgledavanja hidroelektrane, uputili smo se prema trgovačkom centru Joker gdje smo dobili par sati slobodnog vremena za shopping i za jelo u McDonaldsu. Pošto smo bili jako dobri, barem su nam tako naši profesori i vodič rekli, kao nagradu dobili smo i malo slobodnog vremena u City Centru. Poslije shoppinga, već poprilično umorni, krenuli smo prema Dubrovniku. Došli smo u ranim večernjim satima sretni što smo se lijepo proveli, ali i tužni jer je sve brzo završilo. Iscrpljeni, krenuli smo svaki svojoj kući.

Kristina Barišić, 3.e

Tehnički podatci

<u>Vrsta brane</u>	nasuta s <u>betonskom</u> oblogom
<u>Visina brane</u>	67 m
<u>Duljina brane</u>	467 m
<u>Zapremljnost</u>	925.000 m ³
<u>Ispust</u>	<u>Cetina</u>
<u>Kapacitet preljeva</u>	120 m ³ /s

Akumulacija

<u>Stvara</u>	<u>Perućko jezero</u>
<u>Zapremljnost</u>	565,250.000 m ³
<u>Površina</u>	20,1 km ²
<u>Površina slijeva</u>	3700 km ²
<u>Duljina</u>	~20 km
<u>Maks. širina</u>	~4 km
<u>Maks. dubina</u>	65 m
<u>Nadmorska visina</u>	361,5 m

POSJET KNJIŽNICAMA I POMORSKOM MUZEJU U LISTOPADU – MEDUNARODNOM MJESECU ŠKOLSKIH KNJIŽNICA

U mjesecu listopadu obilježava se Dan školskih knjižnica. Skupina naših učenika tim je povodom pošla s knjižničarkom posjetiti Narodnu i Znanstvenu knjižnicu u našem gradu.

Najprije smo razgledali Narodnu knjižnicu koja je ujedno i centralna županijska knjižnica.

Obuhvaća različite odjele od kojih smo posjetili odjel za djecu i mlade, glazbeni odjel i čitaonicu. Neki naši učenici članovi su ove knjižnice, a nekima je ovo bio prvi susret s njom. U neposrednoj blizini nalazi se Znanstvena knjižnica čija je misija služiti potrebama akademske, sveučilišne i znanstveno-

istraživačke zajednice. Toj misiji prilagođen je fond ove knjižnice .

Nakon upoznavanja s knjižnicama prošetali smo do Pomorskog muzeja smještenog u tvrđavi svetog Ivana. Ovaj je muzej osnovan 1941. godine. Stalni postav postavljen je 1986. godine. U vlasništvu Muzeja nalazi se 4.000 predmeta kojima se prikazuje pomorska povijest Dubrovnika i njegove okolice. Učenici su sa zanimanjem razgledali zbirku. Napravili smo i nekoliko fotografija za uspomenu.

Vraćajući se natrag u školu, zastali smo nakratko kako bi se oni hrabriji slikali s papigama na Stradunu. Ovaj je mali izlet ostao svima u lijepom sjećanju. Nadamo se da ćemo iduće godine jednako uspješno obilježiti Mjesec školskih knjižnica.

Intervju s profesoricom Marijom Selmani

Recite nam nešto malo o sebi, gdje ste rođeni, kako ste proveli djetinjstvo, koju ste školu završili...

Rođena sam i odrasla u Dubrovniku u obitelji punoj ljubavi i dobrih vibracija. Osmogodišnju i muzičku školu, a onda i gimnaziju završila sam u Dubrovniku. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirala sam engleski i talijanski jezik i književnost.

Kako i kad ste prvi put počeli razmišljati o tome da jednoga dana postanete profesorica?

To sam oduvijek željela ali sam zahvaljujući stipendiji Hotelskog Dubrovnik provela u turizmu punih dvadeset godina. Tijekom rata pružila mi se prilika raditi u školi. Ta me promjena oduševila i osvježila.

Je li vam je ovo prva i jedina škola u kojoj ste radili ?

Nekoliko sam godina radila u Gimnaziji, deset godina u Medicinskoj i Pomorskoj školi, a posljednjih deset samo u Pomorskoj.

Jeste li ikada posumnjali u vaš konačni izbor ili ste uvjereni da ste uradili pravu stvar?

Sve bih ponovila! Lijepo je raditi s mladim ljudima jer vas krijepe novim idejama, mladošću i iskrenošću.

Kako ste stekli svoje izvrsno znanje engleskog jezika? Samo zahvaljujući školi ili ste neko vrijeme boravili i u inozemstvu?

Filozofski fakultet u Zagrebu u moje je vrijeme bio vodeća institucija s dugom tradicijom najboljih profesora koja je iznjedrila vrsne klase studenata. Dodatne vještine i znanja stekla sam radeći u turizmu, često putujući, u komunikaciji sa stranim tržištima. Osobnu radoznalost i potrebu za stalnim usavršavanjem i dan danas ispunjavam i potičem praćenjem seminara i stručnih publikacija. Proces učenja nikad ne prestaje!

Postoji li neki period ili moment vašeg života vezanog uz školu kojeg se rado prisjećate?

Možda je to bio baš početak rada u školi tijekom ratnih zbivanja u Dubrovniku. Radilo se usprkos granatama! Bilo je to vrijeme kad su ljudi pokazali svoju kreativnost i ljubav za Grad na najbolji način.

Opišite nam malo vaše slobodno vrijeme, bavite li se nekim hobijima?

Što sam starija, čini mi se, imam sve manje slobodnog vremena. Dijelim ga s obitelji, unucima i unučicama. Oni su mi najveća radost! Oduvijek sam voljela pogledati dobar film ili predstavu u kazalištu. Volim i duge šetnje sa suprugom jer me to opušta, a u mojim godinama je i preporučljivo.

Kakvu glazbu slušate i čitate li rado knjige?

Glazba je „začin“ mog života. Slušam sve, od klasike do heavy metala, ovisno o raspoloženju. Kod nas se u obitelji uvijek pjevalo i sviralo i to je najbolji način da ste veseli i pozitivni. Što se tiče knjiga, osim stručnih koje su posvuda oko mene, pročitam, kad stignem, i druga zanimljiva štiva. Upravo sam dovršila autobiografski roman teatrologinje i kazališne kritičarke Mani Gotovac – „Fališ mi“.

Što mislite o Dubrovniku danas naprema Dubrovniku vaše mladosti? Je li se promijenio na bolje ili gore?

Osobno mislim da je Dubrovnik sedamdesetih godina bio svjetsko kulturno i znanstveno središte, doba kad su svi najveći svjetski glazbenici, redatelji, pisci, državnici i glumci dolazili u Grad. To je bilo zlatno doba Dubrovačkih ljetnih igara, doba kada je svaki stanovnik Dubrovnika živio za Grad i živio od Grada. Po meni, nažalost, on se uvelike promijenio; novo doba, nove navike, pretjerani materijalizam i novi primitivizam.

Jeste li zadovoljni sa svojim učenicima i jesu li današnje generacije problematičnije od prijašnjih?

Oduvijek je postojala generacijska razlika jer stariji ljudi imaju svoju „budućnost“ iza sebe, a mladi ispred sebe. Ono što me ponekad smeta kod mojih učenika u prvom je redu inertnost, nekakav nedostatak propitivanja i kušanja vlastitih potencijala. Zadovoljavaju se minimalnim, a mogu puno više. Međutim, mislim da se kriza u cijelom društvu, u obitelji i odnosima obitelj – škola, odražava i na njihovim razmišljanjima i doživljaju sebe samih.

Radujete li se mirovini u budućnosti i hoće li vam nedostajati škola?

Mirovinu doživljavam kao „točku na i“ – kao jesen koja ima svoje boje i mirise. Toliko sam toga ostavila baš za ovo doba. A zbornica, škola, đaci...da malo će mi nedostajati!

I za kraj, što biste poručili našim dragim čitateljima?

Za sve se mora o izboriti sami, truditi se biti bolji, tolerantniji, a time i sretniji. Nedavni rat je pokazao da vam mogu oduzeti sve osim znanja i srca. Ne birajte uvijek najlakši put, teži traži žrtvu ali je zato uzvišeniji. „No cross no crown“ – „Bez muke nema nauke“

Ivan Knego, 3.N

ŠKOLSKI SPORT

Mađi nogomet

3. mjesto

ŠŠK „Pomorac“ Pomorsko-tehnička škola Dubrovnik

Igrali su: Ivan Ljubišić, Vlaho Skaramuca, Josip Zadro, Bruno Pralas, Ivan Sršen, Petar Lončar, Marin Zvono, Ivan Andreuzzi, Frano Palfi i Ivan Miljanić. Voditelj prof. Antonio Lučić

Košarka

3. mjesto

ŠŠK „Pomorac“ Pomorsko-tehnička škola Dubrovnik

Igrali su: Ivan Raguž, Marin Mačinković, Pavo Zglav, Ivan Plastić, Matej Prlenda, Maro Franušić, Ante Arbanasin, Mario Mijalić, Ivo Brajlović, Vlaho Čerjan, Slavko Rakić i Niko Kuliš. Voditelj prof. Antonio Lučić.

Atletika

4. mjesto

ŠŠK „Pomorac“ Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik

Sudjelovali su: Tomislav Radić, Pero Đurasović, Frano Palfi, Maroje Mišić, Domagoj Matić, Maroje Milošević, Dominik Musladin, Ivan Lazibat, Ivo Brajlović, Ivan Sršen, Petar Lončar, Niko Vlahušić i Bruno Gončin. Voditelj prof. Martin Sentić.

Kros

7. mjesto

ŠŠK „Pomorac“ Pomorsko-tehnička škola Dubrovnik

Sudjelovali su: Toni Kraljević, Niko Vlahušić, Josip Zadro i Vlaho Skaramuca. Voditelj prof. Martin Sentić.

Stolni tenis

1. mjesto

BRAVO MOMCI !!!

ŠŠK „Pomorac“ Pomorsko-tehnička škola Dubrovnik

Sudjelovali su: Ivan Simović, Ivan Brčić, Ivan Sršen i Ante Jupek.

Voditelj prof. Antonio Lučić.

Uz mnoge talente koje naša škola skriva, ovoga puta odlučili smo vam otkriti jedan sportski! Radi se o učeniku 3.R razreda, Maru Violiću.

SPORTSKE NADE NAŠE ŠKOLE - MAREO VIOLIĆ

Autor fotografije: Mario Buconić

Zbog svojih uspjeha, dobio je poziv u mladu reprezentaciju Hrvatske . Tako je briljirao i na Igrama mlađeži Alpe Jadran u Austriji. Tamo je Maro osvojio srebrnu medalju kao član štafete Hrvatske 4 puta 100 metara slobodno. U hotelu Excelsior , na Večeri dubrovačkog sporta, priznanje za najboljeg sportaša grada Dubrovnika u 2012. godini primila su tri Jugova plivača među kojima i Maro Violić kao dvostruki prvak Hrvatske u konkurenciji mlađih juniora.

Uz plivanje, Maro voli vaterpolo i košarku. Svakako, sport je u njegovom životu jako važan. Pred njim je zasigurno duga i uspješna plivačka karijera. Vjerujemo da je ovakav život često pun odricanja i napornih treninga, no također i zadovoljstva koja dolaze s odličnim rezultatima. Maru želimo puno sportskih uspjeha. Ponosni smo što je jedan tako uspješan mladi sportaš učenik naše škole. Drago nam je što Maro može biti inspiracija i poticaj ostalim našim učenicima.

Vjerujemo kako je većini poznato da se radi o jednom izuzetno talentiranom plivaču. Plivanje je počeo trenirati vrlo rano, već sa šest godina. Inspiraciju je imao u starijoj sestri koja se također bavila istim sportom. Upornost se, uistinu, našemu Maru isplatila. Protekla godina bila je za njega više nego uspješna. Može se pohvaliti s odličnim rezultatima na državnim natjecanjima. U svojoj kategoriji Maro je, naime, osvojio dva naslova prvaka Hrvatske. Ostvario je najbolje rezultate u disciplinama 50 metara slobodno i 200 metara mješovito.

VELIKI ODMOR

Šale, zabava, zanimljivosti...

DANAŠNJA DJECA

Dječak plače na ulici.
Pita ga čovjek: - Zašto plačeš?
A on kaže: - Izgubio sam se...
- Pa, znaš li koja ti je adresa?
- Znam: perica@yahoo.com

PERICA...

Učitelj više na Pericu: - Pišeš sporo, shvaćaš sporo, hodaš sporo! Postoji li išta na ovome svijetu, u čemu si brz?
- Da, brzo se umorim, odgovori Perica.

NA ISKUSTVU SE UČI

Petogodišnjak dolazi plačući majci: "Seka me počupala za kosu". "Nemoj se ljutiti na nju", reče mu majka, "ona još ne zna da čupanje za kosu boli". Ubrzo nakon toga, majka začuje malenu kako plače. Ode pogledati što se zbiva. Dječak joj reče: "Eto, sad zna".

KONJ

- Mama, naša učiteljica zbilja ne zna što je to konj.
- Koješta. To je nemoguće, dragi sine!
- Ne zna, kažem ti. Ja sam danas nacrtao konja, a ona me je pitala što je to.

NIKAD NIJE KASNO...

Tata, ja odustajem od tog FER-a, 10 godina studiranja mi je previše!
- Ti sine kako hoćeš, djed i ja ostajemo.

POLAKO PA SIGURNO

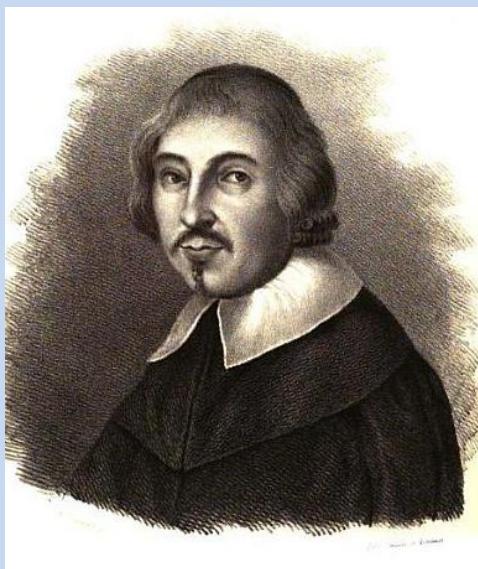
- Vaš sin još uvijek studira medicinu? - pita susjeda susjedu.
- Da. Kaže da mu se nigdje ne žuri i da danas bolesnici više vjeruju starijim liječnicima.

SAVJET

Pametan si ako povjeruješ samo u polovicu onoga sto čuješ.
Genijalan si ako pogodiš u koju polovicu ...

RAD MOTORA

Učitelj ispituje! Pita Maricu da opiše rad motora: -Ne znam.
Poslije nje pita Ivicu da on opiše rad motora.
Upita Ivica:
- Mogu li ja to svojim riječima?
- Naravno.
- Brm... Brm... Brrrrm... Brrm...

400. obljetnica rođenja

Stjepana Gradića

Dubrovnik, 6. travnja 1613. - Rim, 12. svibnja 1683.

U talijanskom jeziku nalazimo ga pod imenom Stefano Gradi. Rođen je u uglednoj dubrovačkoj obitelji, bio je diplomat i polihistor. Studirao je u Italiji i većinu života proveo u Rimu. Od 1653. godine pa do svoje smrti bio je službeni predstavnik Dubrovačke Republike pri Svetoj Stolici gdje je obavljao brojne diplomatske aktivnosti za obje države. Godine 1682. postaje glavni upravitelj Vatikanske knjižnice. Bio je ugledni član Kraljevske

književno - znanstvene akademije švedske kraljice Kristine u Rimu i član književne Akademije Dei Ricovrati u Padovi. Surađivao je i održavao veze s brojnim europskim književnicima i znanstvenicima. Najveće zasluge stekao je u službi vlastite domovine. Zahvaljujući ponajviše njemu, u Dubrovniku je 1658. godine osnovan isusovački kolegiji. Ulagao je velik trud i diplomatsku vještinu u obranu dubrovačke trgovine i očuvanje teritorijalne cjelovitosti Republike, a za zaštitu njezinih interesa koristio je važna osobna poznanstva. Osobite zasluge stekao je nakon katastrofalnog potresa (1667.), tražeći na svim stranama materijalnu, stručnu i vojnu pomoć. Slao je u Dubrovnik stručnjake, novac, hranu, strojeve pa i oružje, izvlačio dubrovačke kapitale iz talijanskih banaka i osigurao međunarodnu političku i diplomatsku potporu Dubrovniku protiv turskih i mletačkih pritisaka i ucjena. S rimskim arhitektima izradio je plan o obnovi grada. Zbog toga je u povijesti ostao zapisan kao obnovitelj Grada i slobode. Bavio se književnim radom, pisao znanstvene rasprave, prevodio s grčkog na latinski, pokazivao zanimanje za teologiju, filozofiju, pravo, povijest, matematiku, fiziku i meteorologiju. Teorijske spoznaje praktički je primjenjivao u optici, brodarstvu, nautici i hidromehanici. Proučavao je povijest Dubrovnika i napisao životopise poznatijih suvremenika. Iza sebe je ostavio 90-ak tiskanih i rukopisnih djela. Hrvatska pošta njemu u čast izdala je poštansku markicu. U pripremi je izložba pod nazivom „**Stjepan Gradić – Otac domovine**“, koja bi svjetlo dana trebala ugledati u svibnju ove godine.

Čovjek

Djela ti se s prirodom bore,
Mijenjaš lice Zemljine kore.
Tko kaže da nisi važan?
Čovječe, tako si snažan!

Pomičeš planine, osvajaš more,
Sve što vidiš, ruke ti stvore!
Za sve što imаш ti si „kriv“,
Čovječe, kakav si div!

A kada ti ode oko
Na nebo gore, visoko,
Gdje Bog nebeske svjetiljke pali,
Čovječe, kako si mali!

Toni Rozić, 2.Bs

FOTOGRAFIJE SA ŠKOLSKOGA BRODA

